

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 14 października 2020 roku do Sądu Okręgowego w Sieradzu powód B. F.'s S. (...) Co., LTD z siedzibą w P. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. (...)Z. B. z siedzibą P. kwot szczegółowo wskazanych w pozwie wraz z odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwaną spółką umowę o dostawę 500. 000 sztuk maseczek ochronnych o wartości całego zamówienia 165. 000 EURO. Zgodnie z pierwotnymi ustaleniami stron, powód miał realizować wysyłki maseczek partiami po 100 000 sztuk zaś pozwany miał uiszczać z tego tytułu płatności, przelewami o wartości 33. 000 EURO przed wysyłką każdej z partii maseczek.

Z uwagi na wprowadzone przez przewoźników ograniczenia, w zależności od dziennych limitów, powód miał możliwość wysyłania od 10. 000 do 50. 000 sztuk maseczek ochronnych dziennie. Strony telefonicznie ustaliły, że powód będzie wysyłał maseczki zgodnie z określonymi przez przewoźnika limitami a pozwany niezwłocznie po wysłaniu każdej partii maseczek ochronnych będzie regulował należności za nie.

Dostawy maseczek odbywała się w okresie od 2 kwietnia do 9 maja 2020 roku.

Powód dostarczył pozwanemu łącznie 500. 000 sztuk maseczek ochronnych. Pozwany natomiast zapłacił jedynie za 100. 000 sztuk maseczek kwotę 33. 000 EURO.

(pozew k. 3 – 15)

Postanowieniem z dnia 16 października 2020 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu stwierdził swoją niewłaściwość funkcjonalną i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi X Wydziałowi Gospodarczemu.

(postanowienie k. 174)

W dniu 4 lutego 2021 roku starszy referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Łodzi X w Wydziale Gospodarczym wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty k. 192)

Pozwany złożył sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że zgodnie z ustaleniami stron miał płacić za towar początkowo przedpłatą – przed wysyłką towaru, (dlatego pierwsza faktura została zapłacona) a następnie – stosownie do uzgodnień, po sprzedaży towarów. Dlatego też powód wysyłał kolejne partie towaru pomimo braku przedpłaty.

Ze względu jednak na wadliwość towaru, pozwany nie miał możliwości sprzedaży towaru.

Towar zakupiony od pozwanego okazał się wadliwy w stopniu uniemożliwiającym jego wykorzystanie i sprzedaż, z tego powodu pozwany zaprzestał zamówień u powoda. Zakupione maseczki okazały się wadliwe, ponieważ przy ich użyciu notorycznie zrywały się gumki mocujące poprzez oderwanie ich od pozostałej części maseczki Z oczywistych względów pozwany nie miał i nie ma możliwości sprawdzenia wszystkich zakupionych maseczek, bo oznaczałoby to konieczność rozpakowania wszystkich przesyłek i sprawdzania pojedynczo każdej z setek tysięcy sztuk maseczek, co jest fizycznie niemożliwe oraz powodowałoby bezużyteczność sprzedanego towaru.

Z tego powodu pozwany utracił możliwość sprzedaży towarów. Odnosnie części towaru, który pozwany sprzedał otrzymał od swoich kontrahentów liczne reklamacje opisujące wskazaną wadę – zrywanie się gumek mocujących.

Wadliwość towaru była zgłaszana powodowi a powód potwierdził, że producent gwarantujący, jakość zobowiązał się do wymiany wadliwych towarów, co jednak nigdy nie nastąpiło.

(sprzeciw k. 200 - 203)

W dniu 7 czerwca 2021 roku powód złożył pismo stanowiące odpowiedź na sprzeciw strony pozwanej.

W piśmie tym powód podtrzymał żądanie pozwu i wniósł o oddalenie zarzutów pozwanego w całości.

Powód zaprzeczył jakoby strony ustaliły, że pozwany będzie dokonywał płatności za zakupiony towar na rzecz powoda dopiero po jego sprzedaży.

Odnosząc się do podnoszonej kwestii wadliwości towaru powód wskazał, iż zastrzeżenia pozwanego do jakości dostarczonego towaru ograniczyły się do trzech wiadomości mailowych, w których wskazano, że jakość maseczek budzi duże zastrzeżenia i że pozwany otrzymuje dużo reklamacji. Poza tym pozwany wystosował jedynie prośbę o sprawdzenie jakości towaru, który nie został jeszcze wysłany do Polski. Powód poważnie podszedł do zgłaszanych przez pozwanego zastrzeżeń i w dniach 26 – 27 kwietnia 2020 roku dokonał sprawdzenia losowych opakowań maseczek. Z kontroli tej nagrano materiał wideo, który przesłano pozwanemu. Kontrola ta jednoznacznie wykazała, że maseczki, brew twierdzeniom pozwanego, nie są wadliwe, ich gumki nie są uszkodzone ani też nie zrywają się podczas użytkowania. Towar, który był przedmiotem kontroli trafił bezpośrednio do pozwanego.

Pozwany nie wysuwał wobec powoda jakichkolwiek żądań wymiany towaru. Powód w ramach dobrej współpracy i ze względu na dużą ilość zamówionego towaru był gotów rozpatrzyć zgłaszane reklamacje pozwanego.

Jednocześnie powód wskazał na inne niż podnoszone przez pozwanego przyczyny braku płatności po stronie pozwanego. Powodem tym było po pierwsze opóźnienie w dostawie towaru spowodowane przez przewoźnika UPS, po drugie spadek ceny rynkowej maseczek względem początkowej fazy pandemii covid 19 i przeszacowanie przez pozwanego możliwych do uzyskania zysków, co jednak w żadnym stopniu nie dotyczy relacji z powodem.

(pismo k. 252 – 258)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy stronami w marcu 2020 roku zawarta została umowa sprzedaży maseczek ochronnych. Powodową spółkę reprezentowała na podstawie ustnej umowy z powodem w kontaktach z pozwanym M. H., przebywająca w C.. Kontakt z M. H. nawiązała E. B. (żona K. B.) Początkowo zamiarem pozwanej był zakup maszyny do produkcji maseczek, ostatecznie jednak strony podjęły współpracę w zakresie sprzedaży maseczek przez powoda na rzecz pozwanej.

(okoliczność niesporna, korespondencja mailowa k. 27 – 31, korespondencja mailowa k. 212 – 217, zeznania świadka M. H. transkrypcja protokołu k. 401 -412)

Na etapie zawierania umowy powód przesłał pozwanemu pochodzącą od producenta maseczek deklarację jakości towaru. Deklarację tą podpisał R. C. przedstawiciel powoda, mimo że pochodzi ona od innego podmiotu – producenta maseczek.

(deklaracja k. 218 – 221, tłumaczenie przysięgłe k. 337 – 345, sprawozdanie z badania k. 346, zeznania świadka M. H. k. 402 - 412)

Na podstawie umowy powód dostarczył pozwanemu 500. 000 sztuk zamówionych maseczek ochronnych. Dostawa odbywała się partiami, za pośrednictwem firmy UPS, stosownie do stosowanych w tym okresie przez firmę ograniczeń

dotyczących wagi przewożonych przesyłek. Ilość maseczek w każdej dostawie wynikała z faktu wprowadzenia przez władze chińskie ograniczeń w zakresie wywozu tego rodzaju produktów (limitów dziennych)

(listy przewozowe k. 34 – 37, 41- 44, 47, 51- 55 , 73 – 74 , 81 – 82, 87 – 90, 100 – 103, 114 – 118, 126 – 127, 130 – 131, 134 – 135, 141 – 142, 148, 152

W dniu 26 marca 2020 roku pozwany dokonał na rzecz powoda zapłaty kwoty 33. 000 EURO.

(potwierdzenie płatności k. 39, okoliczność niesporna, zeznania świadka M. H. transkrypcja protokołu k. 401 -412, świadka E. B. protokole rozprawy k. 475 - 477)

Następnie w trakcie dostaw pozwany przekazał powodowi potwierdzenia dokonania dwóch płatności za dostarczone maseczki, które jednak ostatecznie nie zostały dokonane.

(zeznania świadka M. H. k. 401 – 412)

Z tytułu dokonanych dostaw powód wystawił na rzecz pozwanego faktury:

- w dniu 25 marca 2020 roku na kwotę 13.200 EURO, cena maseczki wynosiła 0,33 EURO za sztukę, płatność miała nastąpić przed wysłaniem towaru;

- w dniu 25 marca 2020 roku na kwotę 3.300 EURO za 1000 sztuk maseczek;

- w dniu 25 marca 2020 roku na kwotę 16.500 Euro za 5. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 25 marca 2020 roku na kwotę 6.600 sztuk maseczek na 20. 000 sztuk maseczek

- w dniu 25 marca 202 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 13.200 EURO za 40 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 13.300 EURO za 40. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 13.200 EURO za 40. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 16 kwietnia 2020 roku na kwotę 3. 300 EURO za 10. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 16 kwietnia 2020 roku na kwotę 3. 300 EURO za 10 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20 000 sztuk maseczek;

- w dniu 8 kwietnia 2020 roku na kwotę 6. 600 EURO za 20. 000 sztuk maseczek;

(faktury k. 33, 40,46,50,65, 72, 79,86,99, 112, 125, 129, 133, 140, 147, 151, 155, 158, 161, 164)

Pozwany sprzedał maseczki m. in. do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. (5. 000 sztuk)

Otrzymał od tego podmiotu reklamację dostarczonego towaru dotyczącą „słabej, jakości” dostarczonego towaru, przy których rwą się gumki przy spawie masek. W związku z powyższym ZOZ prosił o uznanie reklamacji i całkowitą wymianę reklamowanego towaru na nowy i nie wadliwy.

(reklamacja k. 222)

W korespondencji mailowej począwszy od 20 kwietnia 2020 roku przedstawiciele pozwanego informowali powoda o tym, że jakość maseczek budzi duże zastrzeżenia i że dostają dużo reklamacji, które dotyczą zrywających się gumek w maseczkach.

W odpowiedzi na powyższe M. H. informowała o zwiększeniu kontroli na linii produkcyjnej i deklarowała gotowość wymiany przez powoda wadliwych sztuk. Informowała również, że przeprowadzona przez powoda kontrola nie potwierdziła wadliwość maseczek.

(korespondencja mailowa k. 223 – 225, zeznania świadka M. H. k. 402 - 412)

W kolejnych mailach M. H. informowała, że powód dokonał sprawdzenia jakości około 80 tys. Maseczek. Z czynności sprawdzających sporządzono nagranie i nie stwierdzono uszkodzonych masek ani odrywających się gumek. Nagranie zostało przesłane pozwanemu.

Partię maseczek sprawdziła także na prośbę M. H. jej matka B. H. w Polsce. Podczas tego sprawdzenia nie stwierdziła wadliwości maseczek, o jakiej pisał pozwany.

W trakcie rozmów i korespondencji na temat zaległych płatności za maseczki M. H. proponowała również, aby pozwany naprawił uszkodzone maseczki we własnym zakresie i wystawił dla powoda fakturę za ewentualne koszty takich napraw. Pozwany nigdy tego nie wykonał. W trakcie rozmów i korespondencji przedstawiciel pozwanego K. B. obiecywał dokonanie zapłaty.

(korespondencja mailowa k. 270 – 271, zeznania świadka M. H. k. 402 – 412, zeznania świadka B. H. k. 430 – 434, nagrania kontroli maseczek przeprowadzonych w C. na płycie DVD załączonej do pisma z dnia 7 czerwca 2021 roku k. 307)

Pozwany produkował również własne maseczki ochronne 3 – warstwowe.

(okoliczność niesporna, fotografia k. 265 – 266, oferta k. 275 - 291)

Z uwagi na to, że pozwany nie regulował kolejnych należności za dostarczone mu maseczki M. H. monitowała w tej sprawie w korespondencji mailowej kierowanej do K. B. – współnika pozwanej spółki.

Podjęła ona również próby pomocy pozwanemu w sprzedaży zakupionych od powoda maseczek poprzez znalezienie nabywcy. Wspólnik pozwanej, jak wynika z prowadzonej w tej sprawie korespondencji mailowej, nie wykazywał zainteresowania tą sprawą. Działania w celu pomocy pozwanemu w sprzedaży nabytych maseczek podejmowała również na prośbę M. H. J. B.. Ofertę od pozwanego otrzymała dopiero po kilku miesiącach, wtedy, gdy jej firma nie była już zainteresowana nabyciem.

(korespondencja mailowa k. 273 – 274, k. 300 – 304, zeznania świadka J. B. k. 413- 418)

K. B. powiadomił M. H., że nie będzie sprzedawał maseczek poniżej kosztów ich zakupu, który wynosił 1,50 złotych za sztukę. Oferty od klientów opiewały na 1 złotych lub 60 groszy.

(zeznania świadka K. B. protokół rozprawy k. 479)

We wrześniu 2020 roku pozwany otrzymał ofertę nabycia maseczek od firmy (...).

Pozwany zaproponował cenę 1, 6 złotych za sztukę. Oferta ta nie spotkała się z zainteresowaniem kontrahenta, który wskazał, że aktualna rynkowa cena maseczek to około 60 – 80 groszy za sztukę a zatem o połowę mniej niż proponował pozwany. Proponowana przez pozwanego cena maseczek była całkowicie nieadekwatna do sytuacji rynkowej, jak wystąpiła po kilku miesiącach trwania pandemii.

(korespondencja mailowa k. 303 – 304, zeznania świadka R. P. k. 447 – 453)

W dniu 20 maja 2021 roku firma (...) spółka z o.o. w K. złożyła oświadczenie, że w marcu 2020 roku zakupiła od powoda dwie partie ochronnych maseczek jednorazowych w ilości 20 000 sztuk. Jakość maseczek nie budziła żadnych zastrzeżeń, część z nich została przekazana do szpitala im. L. P. w K., który również nie zgłaszał żadnych nieprawidłowości z ich użyciem.

(oświadczenie i dowody dostawy k. 305 – 307)

W rozmowach telefonicznych prowadzonych przez M. H. z K. B. w czerwcu i lipcu 2020 roku wspólnik pozwanej spółki deklarował zamiar dokonania zapłaty zaległych należności.

(nagrania rozmów telefonicznych na płycie k. 307)

W dniu 22 czerwca 2020 roku powód reprezentowany przez pełnomocnika wystosował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 134.640, 89 EURO tytułem nieuregulowanych płatności wynikających z dostawy maseczek i wystawionych z tego tytułu przez powoda faktur wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dat wymagalności poszczególnych faktur w terminie 7 dni – pod rygorem wystąpienia przez powoda na drogę procesu sądowego i podjęcia czynności egzekucyjnych.

(wezwanie, pełnomocnictwo, potwierdzenie odbioru k. 169 – 172)

Powyższy stan faktyczny w zakresie części okoliczności faktycznych był pomiędzy stronami niesporny. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zawarcia umowy z powodem, jej treści ani też okoliczności dostarczenia zamówionych maseczek.

Ponadto sąd dokonał w sprawie ustaleń faktycznych na podstawie powołanych dokumentów prywatnych (faktur, korespondencji mailowej itp.), których treść, wiarygodność i moc dowodowa nie była przez strony kwestionowana.

Ponadto sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie zeznań wskazanych wyżej świadków. Zeznania te potwierdzają i uzupełniają okoliczności faktyczne wynikające z treści przedłożonych do akt przez strony dokumentów.

Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom świadka K. B. i E. B. w zakresie, w jakim świadkowie ci zeznali, iż strony uzgodniły, że zapłata za dostarczony towar (maseczki) nastąpi dopiero po jego sprzedaży przez pozwanego. Powód stanowczo zaprzeczył tym twierdzeniom pozwanego.

Zeznania te są sprzeczne z treścią zeznań świadka M. H. oraz z treścią obiektywnych dowodów w postaci faktur wystawionych przez powoda i przyjętych przez pozwanego a także z treścią korespondencji mailowej, w której przedstawiciele strony pozwanej deklarują dokonanie płatności. Na fakturach jako termin płatności powód wskazał 2 dni przed wysłaniem towaru. Płatność była, zatem wymagalna już przed wysyłką towaru. Z treści zeznań M. H. wynika natomiast, że na skutek problemów z wysyłką maseczek spowodowanych ograniczeniami transportowymi (pandemia) powód wysyłał maseczki, pomimo braku płatności wobec zapewnień pozwanego, że dokona zapłaty. Twierdzenia, co do tego, że powód zgodził się na dokonanie przez pozwanego zapłaty dopiero po sprzedaży towaru przez pozwanego są ponadto całkowicie niewiarygodne w świetle zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Trudno, bowiem uznać za wiarygodne twierdzenie, że zagraniczny podmiot gospodarczy, którego (poza przedmiotową współpracą nie łączyły z pozwanym żadne inne więzi gospodarcze) zgodził się na dostarczenie towaru handlowego o znacznej wartości w

okresie, w którym na towar ten z uwagi na stan pandemii koronawirusa istniał ogromny popyt, z bliżej nieustalonym i niepewnym terminem płatności a zatem praktycznie bez gwarancji zapłaty.

Przedstawione przez powoda nagrania wideo dotyczące przeprowadzonej kontroli jakościowej maseczek, pomimo, iż nie stanowią jednoznacznego dowodu, co, do jakości przedmiotowych maseczek to jednakże wskazują na brak wiarygodności twierdzeń pozwanego w tym zakresie. Korelują one z treścią zeznań świadka M. H., treścią prowadzonej przez strony korespondencji mailowej, z których wynika, że po zgłoszeniu przez pozwanego sygnałów o niskiej jakości dostarczonych maseczek powód przeprowadził przynajmniej wybiórczą kontrolę jakościową maseczek, w trakcie której nie potwierdzono występowania wadliwości, jaką zgłaszał pozwany.

Twierdzenia strony pozwanej o wadliwości dostarczonych maseczek są również niewiarygodne w świetle przedstawionych nagrań rozmów telefonicznych K. B. z M. H., w trakcie których K. B. nie zgłaszał żadnych roszczeń reklamacyjnych, lecz zobowiązywał się do dokonania zapłaty.

Sąd pominął natomiast zeznania pozostałych świadków, w tym pracowników pozwanego (przedstawicieli handlowych). Zeznania te nie wnoszą niczego do sprawy. Są ogólnikowe i ograniczają się do twierdzenia, że kontrahenci pozwanego zgłaszali reklamacje, (na co brak stosownego potwierdzenia w dokumentach) bądź nie zamawiali dalszych partii maseczek z powodu ich złej, jakości. Wobec braku skonkretyzowania przez pozwanego zarzutów reklamacyjnych zeznania te pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nawet, bowiem jeśli przyjąć, iż maseczki posiadały wady to pozwany nie skonkretyzował swoich roszczeń wobec powoda tego tytułu i nie dochował wymaganych prawem aktów staranności (czynności reklamacyjnych).

Z uwagi na brak uprawdopodobnienia przez stronę pozwaną, że przyczyną braku płatności za towar była wadliwość dostarczonego towaru, brak wykazania zachowania procedur reklamacyjnych wynikających z rękojmi czy gwarancji sąd pominął, jako zbędny i zgłoszony jedynie dla zwłoki wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność, jakości przedmiotowych maseczek. Strona pozwana nie wykazała, bowiem aby dochowała jakichkolwiek aktów staranności w zakresie zbadania dostarczonego towaru, procedur reklamacyjnych ani też, aby sprecyzowała i zgłosiła powodowi skonkretyzowane roszczenia wynikające ze stwierdzonej wadliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Jest okolicznością w sprawie niekwestionowaną, że pomiędzy stronami (powodem, jako sprzedawcą i pozwanym, jako nabywcą) zawarta została w ramach prowadzonej przez strony działalności gospodarczej umowa sprzedaży towaru w postaci 500. 000 sztuk maseczek ochronnych. Towar został dostarczony i odebrany przez stronę pozwaną. Nie została natomiast uregulowana w całości (w wysokości dochodzonej pozwem) cena towaru w ustalonej przez strony wysokości 0,33 EURO za sztukę.

Międzynarodową umowę sprzedaży regulują przepisy konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów sporządzonej w Wiedniu 11 kwietnia 1980 roku. (Dz. U. Nr. 45 z 1997 roku poz. 286)

Zarówno Chińska Republika Ludowa jak i Rzeczpospolita Polska (od 1 czerwca 1996 roku) są stronami tej konwencji (zob. oświadczenie rządowe w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów sporządzonej w Wiedniu w dniu 11 kwietnia 1980 roku (Dz. U. Nr. 45 z 1997 poz. 287).

Z tego względu przepisy konwencji znajdują zastosowanie w sprawie albowiem, zgodnie z jej art. 1 ust 1 lit. a – ma ona zastosowanie do umów sprzedaży towarów między stronami mającymi siedziby handlowe w różnych państwach, jeżeli państwa te są umawiającymi się państwami, a przedmiotowe umowy zostały zawarte po wejściu konwencji w życie w obu Umawiających się Państwach, które nie złożyły oświadczeń, o których mowa w art. 92- 96 konwencji wiedeńskiej.

Przy czym zgodnie z art. 91 ust 2 Konstytucji - przepisy konwencji mają pierwszeństwo przed niedającymi się z nią pogodzić regulacjami ustawowymi. Strony mogły, zgodnie z art. 6 konwencji wiedeńskiej – wyłączyć jej zastosowanie m. in. poprzez dokonanie wyboru prawa właściwego dla umowy sprzedaży, czego jednakże nie uczyniły.

Ponadto – zgodnie z poglądami piśmiennictwa oraz orzecznictwa – wybór przez strony umowy sprzedaży prawa właściwego wywiera skutek przewidziany art. 6 Konwencji Wiedeńskiej jedynie wtedy, gdy wybranym statutem kontraktowym jest prawo państwa niezwiązanego tą konwencją, w razie zaś wybrania prawa państwa związanego nią skutek ten nie następuje, gdyż częścią prawa wybranego są także przepisy konwencji wiedeńskiej (tak SN w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 października 2008 roku I CSK 105 \ 08 OSNC 2009 z. 11 poz. 153)

Zgodnie z treścią przepisu art. 53 Konwencji kupujący obowiązany jest zapłacić cenę za towar i przyjąć dostawę zgodnie z umową i konwencją.

Strona pozwana nie kwestionowała faktu dostarczenia towaru, ani wysokości wynikającej z faktur należności. Wobec powyższego jest zobowiązana do zapłaty ustalonej w umowie ceny.

Odnosząc się do podnoszonych przez stronę pozwaną zarzutów wadliwości dostarczonego towaru stwierdzić należy, iż są one nieudowodnione.

Pozwany nie dokonał chociażby wrywkowego sprawdzenia, jakości dostarczonych mu maseczek.

Czynności sprawdzające, jakość maseczek dokonane przez powoda w następstwie zgłoszonych przez pozwanego zastrzeżeń i udokumentowane na złożonym do akt nagraniu nie potwierdziły występowania wskazanych przez pozwanego wad.

Pozwany nie sprecyzował swoich reklamacji, nie sprecyzował roszczeń z tytułu podnoszonej wadliwości towaru wobec sprzedającego. Nie wskazał, czy żąda obniżenia ceny, czy wymiany towaru, czy wreszcie odstępuje od umowy. Dostawy maseczek trwały kilka tygodni (ponad miesiąc). Pozwany miał, zatem czas i możliwość dokonania chociażby wrywkowej kontroli jakościowej towaru, zgłoszenia tego powodowi i ewentualnego odstąpienia od dalszej części umowy z powodu wadliwości dostarczonego towaru. Żadnej z tych czynności pozwany nie wykonał. Pozwany powoływał się na liczne reklamacje składane mu przez jego kontrahentów. Przedstawił natomiast jedynie jedno pismo dotyczące zastrzeżeń jakościowych, co do dostatecznych maseczek w ilości 5. 000 sztuk. Z pisma tego nie wynika jednoznacznie, że reklamacja dotyczy maseczek zakupionych od powoda. Pozwany sam również produkował maseczki.

Pomimo zgłaszanych zastrzeżeń pozwany deklarował dokonanie zapłaty za cały odebrany towar. Nie zwrócił towaru. Nie skorzystał z ofert nabycia maseczek, jakie składali mu kontrahenci, w tym również wskazani przez M. H..

Proponowane przez tych kontrahentów ceny maseczek uważał za nieatrakcyjne, choć ich zbycie nawet ze stratą pozwoliłoby jednakże zmniejszyć straty i pozyskać środki na spłatę chociażby części zobowiązania wobec powoda.

Ceny rynkowe maseczek z uwagi na ich zwiększającą się szybko podaż względem początkowego okresu pandemii znacząco spadły i cena nabycia maseczek od powoda o, 33 EURO była wyższa niż ceny rynkowe.

Zgodnie z treścią art. 38 powołanej konwencji kupujący powinien dokonać kontroli towarów lub spowodować dokonanie kontroli w najkrótszym, praktycznie możliwym w danych okolicznościach, terminie. Jeżeli umowa przewiduje przewóz towarów, kontrola może być dokonana w terminie późniejszym, po dostarczeniu towarów na miejsce przeznaczenia.

Zgodnie z przepisem art. 39 Konwencji Kupujący traci prawo do powoływania się na brak zgodności towarów, jeżeli nie zawiadomi sprzedającego o charakterze występujących niezgodności w rozsądnym terminie od chwili, w której niezgodności te zostały przez niego wykryte lub powinny być zostać wykryte.

W każdym przypadku kupujący traci prawo do powoływania się na brak zgodności towarów, jeżeli nie zawiadomi o nim sprzedającego najpóźniej w ciągu dwóch lat od daty, w której towary zostały rzeczywiście wydane kupującemu, chyba, że termin ten jest niezgodny z umownym okresem gwarancji.

Pozwany wysłał jedynie ogólne zawiadomienie o zgłaszanych mu reklamacjach. Nie zostało ono poprzedzone zbadaniem odebranego towaru. Kolejne partie towaru były przez pozwanego przyjmowane bez ich chociażby wrywkowego sprawdzenia.

Jak z powyższego wynika z uwagi na niedokonanie kontroli zakupionych towarów oraz brak zawiadomienia sprzedawcy o braku zgodności towarów z umową w rozsądnym terminie od chwili, w której niegodności te zostały przez niego wykryte lub mogły zostać wykryte pozwany utracił prawo do powoływania się w relacji z powodem na niezgodności towaru z umową.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z treścią przepisu art. 10 ustawy Prawo prywatne międzynarodowe (Tj. Dz. U z 2015 roku poz., 1792) jeśli nie można ustalić okoliczności, od których zależy właściwość prawa, stosuje się prawo najściślej związane z danym stosunkiem prawnym. Jeżeli nie można stwierdzić w rozsądnym terminie treści właściwego prawa obcego, stosuje się prawo polskie.

W ocenie sądu w rozpoznawanej sprawie prawem najściślej związanym z danym stosunkiem prawnym jest prawo polskie.

Odbiór i transport towaru był realizowany przez pozwanego. (podmiot polski) Ewentualne wszelkie czynności dotyczące sprawdzenia, jakości maseczek, których pozwany zaniechał i dalsza sprzedaż maseczek odbywała się w Polsce. Uzasadnia to, w ocenie sądu zastosowanie w niniejszej sprawie, poza przepisami powołanej konwencji przepisów prawa polskiego. Dodatkowym uzasadnieniem dla tego jest okoliczność, iż kontrahentem pozwanego jest podmiot chiński. Związane z tym problemy komunikacyjne, językowe, odmienności systemu prawnego uzasadniają przekonanie, że pozyskanie w rozsądnym terminie właściwych przepisów prawa chińskiego byłoby niemożliwe lub co najmniej znacznie utrudnione.

Wobec powyższego na podstawie powołanych wyżej przepisów odwołać można się do treści przepisów polskiego Kodeksu cywilnego.

I tak zgodnie z treścią przepisu art. 560 KC. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązкови wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

Zgodnie z treścią przepisu art. 563 par 1 KC przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, (wskazane wyżej), jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku, gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu. Do zachowania powyższego terminu wystarczy wysłanie przed jego upływem zawiadomienia o wadzie. (par 2 art. 563 KC)

Jak wynika z treści powołanych przepisów pozwany wskutek zaniechania dokonania wskazanych aktów staranności (nawet gdyby wady faktycznie występowały) utracił uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy. Utracił tym samym prawo powoływania się na roszczenia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy wobec powoda.

Roszczeń tych nigdy zresztą wobec powoda nie sprecyzował. Odmówił zapłaty za cały dostarczony towar, podczas , gdy już z twierdzeń pozwanego wynika , że ewentualne wadliwości dotyczyły jedynie jego części (nie wiadomo jakiej) Wobec powyższych okoliczności na podstawie przepisu art. 535 KC. sąd zasądził dochodzone przez powoda kwoty stanowiące cenę dostarczonych pozwanemu maseczek.

Zgodnie z treścią tego przepisu przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

O odsetkach ustawowych sąd orzekł na podstawie art. 481 par 1 i 2 kc.

Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki w wysokości ustawowej. Zgodnie z żądaniem pozwu powodowi należą się odsetki w wysokości wynikającej z przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych tj. z dnia 22 maja 2020 r. . 935) i w tej wysokości odsetki zostały przez sąd zasądzone w wyroku począwszy od daty wymagalności każdej ze wskazanych przez powoda faktur.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Z uwagi na uwzględnienie powództwa strona pozwana jako przegrywająca proces została obciążona obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu. Na koszty te złożyła się kwota 10.800 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda ustalone w oparciu o § 6 pkt. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych tj. z dnia 3 stycznia 2018 roku (Dz. U. z 2018 roku poz. 265) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz opłata od pozwu.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego przez PI